

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

ELS TREBALLS SE PUBLIQUEN BAIX LA RESPONSABILITAT DE LLURS AUTORS
NO'S RETORNEN ELS ORIGINALS

PREUS DE SOTSCRIPCIÓ:
TRIMESTRE 150 PESSETES
ANUNCIS: A PREUS CONVENCIONALS
NUMERO SOLT: 10 CÈNTS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE SANT JOAN, 50, BAIXOS — TARRAGONA, Diumenge, 5 de Maig de 1918 — ESTABLIMENT TIPOGRÀFIC: LLORENS I CABRÉ — CARRER DE FORTUNY, NÚM. 4

Terres de França

Hem sortit al camp ara que ja som de ple dins la primavera. Hem sortit al camp i la florida silvestre i la verdura dels prats ens ha portat un nou alé de vida i per un moment ens hem sentit alegres de viure. Hem sortit al camp...

Dall d'una comellada mentre's el rabadó dormitava sota l'ombra d'uns arbres, idíllicament entonaven, una parella de bestioles ramaderes, un càntic a la procreació... i al fons d'un prat un anyell s'inticiava, prop d'una tendra companyona en qüestions amoroses... Cantava tot a la vida... Cantava a la vida, com si al món no hi haguessin les riberes del Somma... els immensos plans de Flandes, les similituds de les voreres del Piave i els arenals de la Mesopotàmia...

Inosàl·lirs hem pensat en la guerra... en les heroiques terres de Flandes, Champanya i de la Picardia on la primavera hi desplegava totes ses galanures... i hem pensat en el sacrifici inmens de la joventut francesa... dels homes de la França.

Hem pensat amb tot això, i no hem pogut per menys que pronunciar un reneg amb tot el fervor de nostra ànima...

que s'afirmi dins les arrels de nostra terra i fertilitzi aquesta, abundantment, donant fruits saludosos, i així, quan parlem d'autonomia i llibertat catalanes dediquem-nos al mateix temps a conrear la causa del socialisme, pensant en llur ressorgiment, que ens ha de redimir als homes!

J. M. PROUS I VILA.
28 Abril 1918.

Fill de Frare!

Ha sigut preciós que la lleu d'un mar immens ens separés de la Patria per arribar a comprendre i casi s'ens justificà la destrucció, brutal i despiadada, del bell monestir de Poblet.

Quantes vegades, caminant per entre aquelles runes, ens sentíem corprès, l'ànima congviscada, fins expressar els nostres llavis l'indignació per tan barbrè atentat!

No som sospitosos d'amor a la religió. Res té que veure aquesta amb les obres d'art. Es pot, perfectament, ésser sincer anti-religiós i a l'ensemps devot de la bellesa. Al monestir de Poblet la mà de l'home hi havia sapigut traduir, en forma implecable, en el marmol, en la pedra, en la fusta i en la tela, les més formoses concepcions. I la mà de l'home havia derrocat, cremat, fet boçins i polsim tota aquella joia artística. Crim imperdonable de lesa-estètica!

Ademés, el monestir de Poblet era un lloc venerable per a tots els catalans. Allí hi estaven enterrades les despulles dels nostres Quèfes d'Estat, quan Catalunya frua d'absoluta independència. Fins en el temps moderns poden ésser presentats com espills de veritable democràcia. No eren reis, sino comtes. Pactaven amb el poble i com el poble estaven subjectes a drets i deures. A l'igual que'ls demés convefns pagaven els impostos municipals. Cap llei es dictava per ells mateixos. Eren les Corts Catalanes les qui les promulgaven. Sinó de nom, de fet, era la nostra Pàtria una República.

Un fet històric dels frares de Poblet recordem amb delectansa.

S'apropava al monestir Felip II amb tota la seva comitiva. Un patge va avançar-se per a anunciar als frares l'arribada del seu sobirà. Contestació de l'Abat:

—Dieu-li al vostre senyor que aquí desconeixem en absolut l'autoritat del rei d'Espanya.

Poc després retorna el patge i li diu a l'Abat:

—Preparenvos a rebre al Comte de Barcelona.

—Benvingut serà el nostre senyor Comte de Barcelona—va replicar l'Abat.

De la Confederació catalana-aragonesa, éren els seus Caps, reis d'Aragó i comtes de Barcelona. Sols d'aquests darrers acataven l'autoritat els frares de Poblet.

Deixem en pau aquells passats temps i concretem-nos als més moderns.

Un diumenge a la tarda, no fa gaire, al Casal Català, assentat al entorn de una taula del café, hi havia un vellat, al costat del bon amic tarragoní en Josep Comaposada.

—Es de Tarragona—va dir-me aquest.

—Va mancar-me temps per a saludar-lo.

—Sou de Tarragona?—vaig preguntar-li.

—No, senyor. De l'Espluga de Francolí.

—M'en felicito. Servo gratíssims records del vostre poble.

—Es veritat. Una nit, 16 o 18 anys enrera, en aquelles èpoques en que jo feia d'electorero, acompanyat del dilecte amic Pau Aymat, vaig arribar a l'Espluga de Francolí. Quina rebuda!

Música, aplaudiments, visques, mans que freturoses buscaven les meves per a encaixar, per a abraçar-me. S'encenien aquella bona gent! No ho mereixia. Aquella prova de simpatia era per a demostrar-me el seu agraiment per les gestions que jo havia fet a favor de uns fills de l'Espluga de Francolí, presos a Tarragona, a conseqüència d'un sagunt moti popular que allí havia ocorregut.

A la casa on vam anar a hostatjar-nos, la del entusiasta i valent correligionari Joan Vernet, veterà de la República, qui amb un grapat d'homes es defensà al campanar de l'Espluga, contra els carlistes, una unió de persones, més dones que homes, va obligar-me a que'ls hi dirigís la paraula. Emocionat i afectadíssim sols vaig poder barbotejar:

—No s'esborrarà mai de mi el record de la vostra excelsa bondat.

—En efecte. No s'ha esborrat. Per això sento un gran plaer cada volta que la casualitat me fa topar amb un fill de l'Espluga.

Vaig extanlar conversa amb aquell simpàtic jaiet, qui, pels requiebros, divins i humans, que intercalava en les seves paraules, massa donava a comprendre que també era de la flamarada.

—Què bonics son els encontorns de l'Espluga!—vaig dir-li.

—No més cal dir que hi havia viscut frares—va contestar-me somrient i afegint:

—Savien escullir els frares els llocs de la seva residència. Eren els més sanitosos, amb abundor d'aigües, boscos i col·locats en punts en que'ls aires molt hi circulaven. Fitxis: Poblet, Santes Creus, Cardó, Escornalbon i tants altres són avui llocs on hi van malats o convalescents.

Recordava, parlant amb ell, quan jo estinejava a Villa-Engràcia, les excursionions, montats en rucs, a l'ermita de la Trinitat, al camí de la Pena, a Prades... Qui pogués tornar-hi!

—Poblet!

—Vos en recordeu de la destrucció del monestir?—li vaig preguntar.

—Jo encare no havia nascut—va contestar-me.

—Però, al vostre pares, quin móvil va guiarlos?

—Jo li diré. Els frares de Poblet van dominar la nostra comarca segles sencers. Es evident que si amb el seu comportament s'haguessin fet estimar de la nostra gent, aquesta, quan ells se'n van anar del monestir, amb goig i voluntariament, els hi haurien guardat el seu hostatje, a l'objecte de que, al retornar, l'haguessin trobat intacte. Lluny d'això, van aprofitar els primers dies de la seva ausencia per a, com una torrentada, devastar-ho tot. Naturalment, uns per instint de destrucció, altres, en busca de les riqueses que al monestir la llegenda hi suposava, i en fi, molts per odi als frares.

—Havien, aquests, sigut abusius?

—Cobraven deutes, primícies i altres tributs. Als nostres pares els indignava el que pel més petit feix de llenya que anaven a buscar al bosc

tinguessin, forçosament, que entregaren una part a la Porta-Daurada. Però no era aquest el motiu principal de la rabia que s'els hi professava.

—Quin era?

—Els frares són com els demés homes. Els qui a Poblet es trobaven en plena joventut no era la castetat la virtut que més conveixessin. Això els feia fruir de mala fama en quant a les seves relacions sexuals. Aquesta perversa anomenada requera, naturalment, sobre les nostres dones i filles. Una vegada que'l meu avi va anar a Tarragona, per a un assumpte oficial, al preguntar-se li d'on era fill va contestar que de l'Espluga de Francolí i l'empleiat, sense modos ni educació, va barbotejar:

—Fill de Frare.

L'avi, ayergonyit d'aquella fuetada, va acotar el cap, però li va fer neixer l'odi al frare. Aquella grollera ofensa el va fer allistar-se amb els francesos contra els espanyols i en la meua família, de pares a fills, en totes les demés guerres i lluites el primer que's preguntava a favor de qui estaven els frares i sense volguer sapiguer res més es sumaven a les files del bàndol contrari. Per això el meu mare i jo hom militat sempre en el partit liberal.

—Anti religiosos?

—Jo si. Gracies a Déu... soc ateu.

—Me sembla que'l Kaiser d'Alemanya pensa com vos.

—En canvi, la meua família ha sigut sempre feroçment catòlica i practica devotament els cerimonios religiosos, principalment les diades de Sant Magí, nom meu i del pare i Santa Tecla, nom de la mare i de la meua filla. Però, en tots nosaltres, l'odi als frares ha perdurat sempre. D'aquí que, quan s'en van anar els frares del monestir de Poblet, tots els de casa, dones, homes, criatures, joves i vells, amb la teia incendiària, primer, i després, a cops de mall i de martell, se abocaren folls contra el monestir, en unió dels de Vimodí i altres pobles, a l'objecte de no deixar-hi pedra sobre pedra. Era la por cerval a que tornessin el frare el que'ls portava a que no quedés del monestir ni'l més petit rastre. Pensaven els meus pares en l'insult al meu avi. Era la reivindicació de l'honra de la seva santa mare!

—El bon vellet al dir això li espurnejaven els ulls, vermells i plorosos, la boca dentegada, va caure-li el barret ensenyant la calva llisa com bola de billar i tremolant-li el braç va pegar amb energia un cop de puny a la taula, dient-me:

—Cada boji de pedra que del monestir feien caure els meus pares era la seguretat que ja mai més en lloc del món s'ens diria:

—Fill de Frare!

P. REDÓN.

Des de can Buenos Aires, 1918.

Llar amorosa

Molt propet de cingat via la jove parella d' enamorats. Son dos temperaments de psicologia romàntica. Ella es profesora de música, i es ell, jove advocat que dexa d'exercir l'advocacia per a dedicar-se intensament al cultiu de la literatura i de la filosofia. Aquestes li eren les dues aficcions predilectes i a elles esmersà totes les seves facultats intel·lectuals.

Se conegueren en una soíree, i l'un de l'altre quedaren prendats respecti-

Maig

El taronger llueix les flors més amoroses i exquisides. La pègrina del amor torna a les planes condormides. I veu el blat tots espigats i els nus tots plens de noies i esperancat son cor reviu tantes delícies benedides.

Maig somriu com una benedició.

Maig reflecta amorositat i encantament, amb les flors que per arreu brinda la galant deessa Flora.

El bell començ del mes té un noble contrast en mig de la gauma poètica que tot absorbeix venerablement i és, és, la festa dels emancipats.

No os heu foscats amb aquest potent acionament social de la festa del Treball? Es un cant de la multitud que's rabeja amb l'aigua miraculosa, que abisma i engendra nobles sentiments d'un millorament de classe!

Doncs ço fa preveure un nivellament de condicions, un bell pervindre aconciant la multitud en l'àmbit de un perfeccionament i conciençial...

Màgie l'espill d'aquest emancipat, tremola la rufagosa del sol mateix, bon punt s'ou la turba que entona l'Internacional.

I passen tremolant les banderes rojes, com la flama del foc la rojor del pit sagnant, esbocinat d'una guerra anaerònic...

En aquesta encantadora devoció que tot inspira; en aquest devasall' etern d'una nfanesa dels camps; fruiterars i els blats de garberes, com crins afoflats de caballs... tot fa començar a brindar galanies...

Els dies brinden tribut al amor. El cel fa reviuir anyorances de flaires que maravellen enllà d'enllà el cor de la muntanya.

Maig mostra ufanitat en el blat color d'or, en el fruit aprenonat que degota pausadament i vé a esdevindrer el pa nostre de cada dia; el pa plorat, volgut i suat.

El sol canicular bat prepotent i conforta un pit obert a sensacions i cobra el rostre volgut de les dones que declinen el coll esculptural sota l'ombrel·la.

I un encant neix desitjós; volgut i sexual pintant Natura aquella verme-hor del fruit estimat: les cireres; ço té quelcom d'encomanadiç a petons a mena de llabis que demanen la calidesa d'un petó.

I així cavalca Maig superabundant.

SALVADOR TORRELL I EULALIA.

Un nou partit

Sembla regnar gran entusiasme entre'ls que s'interessen per la causa intel·lectual de nostra terra, sobres la creació d'un nou partit socialista català, el qual, entre'ls bons elements en que compta i la bona capacitat d'uns homes nets de tota la vella política, que tant i tant ha desorganitzat la marxa que s'hauria emprès per a la regeneració de Catalunya i de la Espanya tota, amb aquests medis pot ben bé dir-se que serà un nou gest de renovació per al triomf de la nostra propia causa.

Un nou partit socialista català, compost d'homes de talent i de ferma voluntat pot donar a les esquerres catalanes un nou prestigi per al millorament moral i intel·lectual de nostra raça. El mateix partit, escampant-se per arreu, propagant l'idea llur, pot donar nous fruits, fruits inesperats i més que res pot enderrocar d'una vegada a tots aquells que dient-se intel·lectuals i catalanistes s'han deixat caure en el raser de la immoralitat, anant d'acord i apuntalant-se amb el Govern, sols per a tenir quelcom «per a rosegar».

Casi que feia vergonya, per una part, sentir parlar de les esquerres, puix exceptuant una petita part que sempre s'és aguantat sana i forta per a no caure en mig del fang corruptiu de la cloaca política, la majoria està composta d'homes que no senten altre anhel que procurar per a ells, engranyant dissimuladament al poble...

Es té d'acabar d'una vegada amb la farça que interpreten aquets homes, ja gastats, de la vella política espanyola i ajudar amb altres homes nous i forts a comprendre aquest partit socialista, i a treballar de ferm per al resurgiment de la patria, que plora amargament per les injustícies i enganys que ha rebut d'aixos tarats que ho sedueixen tot amb l'esperit de corrupció.

El socialisme és l'únic medi en que pot salvar-se'l poble, l'únic partit sanitos que, com s'ha dit, ens ha d'encaminar vers el millorament de nostra raça i dignificar l'especie humana.

Posem-hi fi, doncs en el partit socialista català, els que sentim anhels d'emancipar-nos i ens bat el cor dolçament al sentir parlar de les idees noves que han d'ennobrir nostre ésser; trevallem-hi amb el cap i el cor per a

vament de llurs dots morals i per llurs afinitats espirituals. Ell, jove afable i comedit, galán i de paraula proum afalagadora; ella, gentil i hermosa, de veu harmoniosa i de modals aristocràtics. Des del primer moment de fer la coneixença llur, fou facil compenetrar-se en sentiments i gustos.

La jove parella se casà i per a devenir mes feliços, esculliren un lloc apropiat per a la seva llar amorosa, anant-se'n a compartir el seu amor en una casa-torre solitaria, situada al peu de la montanya i vora la mar.

Fa cinc anys que viuen feliçment, més volen i anyoren successió dels seus amors.

Es la mitat del vespre d'una nit de istiu. Clar de lluna. Carles i Margarida estan en la terrassa de la torre sentats en un silló de jonc l'un davant de l'altra platicant amorosament. Aquesta nit a la llum de la lluna, l'esposa diu a l'espos, que els seus amors han fructificat.

ESCENA ÚNICA

Carles.—(Dirigint-se a Margarida). Digas-me ànima meva, t'es plaenta aquesta lluna platinica que illumina l'immensitat de l'espai?

Margarida.—Molt, estimat del meu cor. No trobo estrany com els genis musicals de Beethoven i Chopin feren música tan justament aplicada al moment, puix demostraren amb les seves produccions, saber fruir intensament el bell espectacle natural. I tu, que me'n dius d'aquest silenci del vespre?

Car.—Me corpren. En nits tan silencioses com aquesta convida a fruir amb intensitat, de la companyia de l'estimada. Recordaràs que demà farà cinc anys que varem contraure matrimoni, anys que han passat dolçament al costat teu. ¡I que bé's passa la vida al costat d'un ser que s'estima! La nit que vaig conèixer-me vaig sentir tot atret envers tu. La teva hermosura, la teva parla, la teva dicció clara i cristallina com l'aigua d'una fontana, me enamoraren fortament. La teva imatge meravellosa i gentil no se esborrà ja mai més de mi, fins que vaig lograr parlar-te i dir-te que amb tu me veia amb cor de ésser feliç i fer-te a tu també la dona més feliç...

Marg.—(Interrumpint l'oració). La nit es propicia per aital diàlec. Sembla talment que les nostres ànimes s'hagin compres, però tinc un presentiment, i es, que si continuem conversant, la nit ens passarà com altres vegades sense donar-nos en esment.

Car.—No hi fa pas res, ja sabs que a mi me plauen força les nits com la present que està embaumada de poesia, i a tu no't son indiferents. Dius molt bé que les nostres ànimes s'han compres. La teva ànima i la meva senten amb emoció profunda el moment. La lluna que ens acompanya amb la seva llum hermosa i pàlida, la montanya que ens envia perfums de la seva pollicromada flora i sentors de les diverses herbes; la mar que besa suament el socal de la nostra llar i la remor tranquila de les seves onades blanques i espumoses que a nosaltres arriben mandrosament, bresolant-se, tal com si volguessin proporcionar-nos un somni de benhaurança; l'immensitat de l'espai convidant a pensar en l'infinit, el cel nítid i puríssim com la teva ànima; en fi, tu i jo junts com sempre per a devenir el nostre dolç amor ple de fé i d'esperança. Amb la diáfana llum de la lluna, volia llegir-te un madrigal alusiu als teus provissims ulls, i un sonet que canta la teva beltat...

Marg.—(Amb dolcesa i goig). I per fi acabaràs parlant de la meva bondat i del meu entusiasme per totes les arts, no'es aixó estimat? Doncs jo també aquesta nit estic joiosa i fruixo dolçament perquè vull ésser narradora com tu, i vull comunicar-te el plan d'un poema corull d'amor i d'entusiasme quals protagonistes son dos, tu i jo.

Car.—(Sorprès). Que dius Margarida meva?

Marg.—Sí; jo també vull saber relatar com tu.

Car.—Ja pots començar. Pero abans

voldria llegir-te una epístola, en celebració als cinc anys que demà farà del nostre dolç enllaç, doncs demà, de bon matí, la hauria dexada al teu tocador com a sorpresa remembradora de les nostres noces.

Marg.—Llegeix-la amic meu. Després te diré l'argument del futur poema.

Car.—(Disposant-se a llegir). Escolta. Comença així: Dolça Margarida meva: Avui fa cinc anys de les nostres nupcias, avui fa cinc anys que soc l'home més feliç de la terra amb la teva idolatrada companyia, manysa i plateriosa com un jorn de primavera. La primera vegada que vaig besar-te va ésser als teus llavis purpurius, i el meu cos se va estimir de cap a peus, notant la més intensa a la vegada que la més agradosa i dolça de totes les sensacions per mi experimentades, i desde aquell moment me vaig sentir profundament el teu amic inseparable, el que te acompanyaria pel camí de la vida fins al fim de les nostres existències; me vaig proposar fer-te la més feliç de les dones perquè n'érets mereixedora per la teva bondat infinita, per les teves belleses del cos i de l'ànima, pels teus sentiments enlairats i nobles; i en fi, per la teva altaça de mireres en tots els ordres de la vida. Per tot aixó te vaig estimar i per tot aixó faré que devinguis la dona més feliç de la terra. Però, no't sembla companya meva, que la nostra felicitat seria altament celebrada amb la vinguda d'un infant a la nostra llar amorosa? El teu espós que sempre t'estimarà, Carles.

Marg.—(Amb sentiment i emoció.) ¡Amoixadora i benedicta lletra que vens a estrenyer més fortament el nostre amor! Dius, Carles, belles coses en ella, sobretot al terminar el darrer paragraf, puix després de cinc anys de estar al teu costat vull fer-te el bell present que tu demanes i que jo l'esperava amb goig i dalit. Es el poema que t'he promés relatar i prest sabrás llur argument. (Continuant.) Si; veridicament virtuts que no té, ostentant títols que no posseïx, o que no ha meregut i intenta persuadirlo amb les seves astutes paraules, amagant darrera la seva rialleta amable, l'asquerosa i repugnant baba del despotisme. Mossegar, llepant; ferir, besant i triturant al enemic, tot mostrant-se inofensiu, son les seves armes, unides amb l'engany i la mentida, puix no ignora que aquestes, com brasa de carbó, aon no crema, taca.

Car.—(Acaronant-la.) Més, la nostra felicitat serà més gran amb lo que acabes d'annunciar-me, muller volguda.

Marg.—(Amb entusiasme.) Si; els nostres amors han fructificat. En les meves entranyes hi porto la concepció més gran de la naturalesa, la creació més elevada de totes les que pugui produir l'intel·ligència humana, no crec que la comparança es pugà fer amb creació artística, literària o filosòfica. Tan gran és el sentir-me mare. Aquest és l'argument resumit del poema que volia narrar-te, del qual som tots dos els protagonistes.

Car.—Oh! Benvingut siga en la nostra llar d'amor l'infant desitjat per nosaltres dos. Ha arribat el moment més suprem de la nostra vida. La nostra felicitat complerta serà més intensificada amb la vinguda del nostre futur fill. Serem pares.

Carles i Margarida s'han incorporat, i l'un enllaça amb els braços el coll de l'altre. Se besen tendrement quedant confosos en una sola imatge.

La lluna va perdent la força de la seva llum pura i diáfana. L'estrella matutina va sutilant pàlidament. El dia maine poc a poc, i el Sol sembla que per orient, vulgui apuntar el seus primers destells.

Els primers ratjos de llum arriben a la llar amorosa.

FRANCESC PUJOL.

Un sonet de Llorenç Stecchetti

Rancies virtuts que us escandalitzeu si una tendra donzella ensenya el pit, virginitats corcades que mostre, llargues les dents i el llavi esgrogueit,

tanqueu vostra finestra i no amb despit la nostra vall de llàgrimes mireu on tornen cada Maig amb nou dalit amants i flors i papallons arreu.

Tanqueu els ulls, car tornen als capells de les noies les flors, i torna al prat fins l'anyell de Jesús a engendrà anyells.

Tanqueu, en fi, mon llibre de damnat, que podria ensenyar-vos com són belles el Maig les pecadores i el pecat.

Traducció de LLUIS VIA.

El caciquisme del Morell

El caciquisme, últim baluart de l'antic i vergonyós feudalisme, fugint de la llum, com les aus de la nit, ha abandonat les capitals per a refugiar-se en els pobles, aon, degut a l'imperi més o menys encara gran de l'ignorancia, unes vegades afalagan amansas altres, reina excessiva la seva nefasta i trista influencia, promoguent disturbis i creant arreu conflictes, que fan del tot impossible la bona marxa, vida i desenrotll del poble.

El poble del Morell es, desgraciadament, atacat per aquesta plaga deu mil vegades més nefasta per a'ls pobles que la de la llangosta per a'ls camps.

Eminentment agrícola, els honrats pagesos que'l poble s'escarrassen treballant i regant amb la suor del seu front les terres per a que fructifiquin, mentres el seu cacic, hipòcritament, els explota i aconsella per a convertir-los en instrument dels seus fins purament particulars.

En la fornall del caciquisme se hi fonen i emotllen tota classe de vicis, essent el primordial la hipocresia. El cacic es present—ignorant predicant virtuts que no té, ostentant títols que no posseïx, o que no ha meregut i intenta persuadirlo amb les seves astutes paraules, amagant darrera la seva rialleta amable, l'asquerosa i repugnant baba del despotisme.

Mossegar, llepant; ferir, besant i triturant al enemic, tot mostrant-se inofensiu, son les seves armes, unides amb l'engany i la mentida, puix no ignora que aquestes, com brasa de carbó, aon no crema, taca.

El cacic es el gos de presa disfressat amb pell de bé; la fera més repugnant i asquerosa amb plumatge de colom i la guineu disfressada de tórtola.

El secretari del Morell, senyor Hortet, reuneix totes les condicions de cacic i actua com a tal.

Dies passats es lamentava hipòcritament de la campanya que certa part de premsa, interessada en la defença del poble, portava contra la seva actuació i fins es mostrava tan apenat, que no sabem si per a espanta als seus amics, doncs encara en conserva, puix hi hà qui va darrera les dades del poderós, o per quin altre motiu, parodiand la frase del pretendent de Donya Leonor, dignu amb una abnegació sers límits:—Ja que'l poble no'm vol com a secretari, renunciaré generós a la Secretaria.— ¡Hojalá fos així! ¿Emprò qualsevol dia presenta la dimissió? Es un càrrec per a ell molt lucratiu, el que desempenya per a bonament abandonar-lo.

Nosaltres, francament, amb tot i saber, puix ne estem ben enterats, que ell diu que bondadosament deixarà el camp lliure, ja que té una bona proporció a Barcelona, no criem amb tanta bondat, puix tenim present que «de dinero y de bondad la mitad de la mitad».

Sembla que ha demanat a l'Ajuntament li permeti retirar de la Secretaria uns llibres que, segons ell, son de la seva propietat.

No volem posar lo que ell diu en tela de judici, però bó serà que l'Ajuntament, vetllant per els interessos del poble, no's deixi burlar, mentre es

despeja l'incògnita, fóra necessari que, obrant en virtut de la llei i del dret, fés aixecar acta notarial de l'estat de la Secretaria.

Carta oberta

Senyor Director de RENOVACIO. Tarragona.

Molt senyor meu: Es verdaderament escandalós lo que vé acoenteixent en el desgraciat poble del Morell. L'estat de abandono és tan gran, que més que un poble és una càbila, essent la risa de tots els comarcats.

Fa uns dos mesos que'ls camins del terme están intransitables per les seves males condicions, principalment el que va del Molí nou al pás del pont.

Les pluges passades arrastraren gran cantitat de terres que han quedat depositades dessota'l pont, impossibilitant el pas dels carros, sobretot si van amb la vela posada. A més d'aixó, les aigües s'han enxarcat, corrompent-se, cosa que atenta a la salud de les persones i de les besties, i el fang impideix el pas de les persones, tenint-ho que fer per sobre les pedres, exercici que sols ho poden portar a cap els joves.

Lo curiós del cas, es que el masover de la finca vehina al enxarcat d'aigües, que es la del senyor Balcells, ha impedit el pas per ella amb l'excusa de que la poden perjudicà obligant a la gent a pasar per el mitg del enxarcat, acta que no podem per menys que reprobar-li, per inhumanitari; cridan la atenció del propietari de la finca.

Els senyors de l'Ajuntament no se han preocupat tant sisquera d'arreglar-ho, fent per lo tant, un paper no gaire airo, puig tindrien que donar se vergonya de dir-se administradors del poble no saben administrar-lo.

L'estat de corrupció de les aigües es tan gran, que ens veiem obligats a denunciar el fet als senyors de la Junta de Sanitat, denuncia, que creiem ens atendrán, no volen ésser responsables de la que pugà ocórra com el nostre Ajuntament se n'ha fet.

Martí Granell.

Morell, 21 d'Abril de 1918.

De l'Ajuntament

Sessió del dia 2

Moció del concejal nacionalista republicà senyor Gilabert

Assisteixen Gilabert, Piñol, Floresvi, Ras, Rabadà, Miró, Vallvé, Ventosa i Oliva, per la minoria, i els senyors Larin, Salvadó i Vallhonrat, per la majoria. Presideix Prat.

Aprovada l'ordre del dia, el nostre benvolgut amic el regidor nacionalista republicà En Josep Gilabert passa a exposar la següent moció, que publicuem, per falta d'espai, completament resumida.

Amatent—diu—a que'l nostre Municipi, degut al desvallament de l'erari, no pot empendre aquelles reformes que tan necessaries i útils fóren per a la nostra ciutat i que son de la seva plena incumbencia, com la del plano de la part alta de la població, la creació de xarxes de cloaques, la resolució de lo referent a les aigües, etc., que s'intentarán resoldre tan prompte com l'hisenda municipal recobri la seva vida normal i tenint en compte l'infinitat de problemes que encara que no directament, d'una manera indirecta afecten al Municipi, puig son vitals per a'l poble que representa, sens que la seva resolució mermi en lo més mínim l'erari i pòden ésser resoltos si parteix l'iniciativa del Consistori, prego al senyor Prat que com a alcalde i president al mateix temps de la Junta de reformes socials, atengui al meu prec, que no tendeix a altra fi que procurar en el nostre poble l'implantació de certs organismes imprescindibles si es vol que camini envers la civilització i el progrés com ho han fet tots.

Es tracta—continua—de la creació

a la nostra ciutat dels Tribunals industrials, que no tenen que ésser confosos amb els de camerç, puix son absolutament distints, creació que entra dins de lo dit anteriorment, ja que no reporten cap sacrifici al erari.

Aquestos tribunals funcionen casi en totes parts i fins en alguna població de la mateixa provincia nostra amb éxit i és llógic que nosaltres també els posseim.

Els Tribunals industrials venen a ésser una mena de juntes d'arbitratge entre patrons i obrers, per a resoldre qüestions com la de les multes a conseqüència d'excoés de treball, accidents, etcétera.

Están compostos de un jurat format per patrons i obrers, baix la presidencia del jutge de primera instancia. Dos jurats i un suplent obrer, per a'l patró litigant, i dos jurats i un suplent patrons, per la part contraria. Els seus fallos poden ésser apelables per el Tribunal Suprem.

A més de les moltes ventatges que reporta dita institució, te la de que el litigan no es necessari que gastí quartos.

Els jurats percibeixen per desempenya llur càrrec, com a dietes 5 pesetes diàries en pró si la causa, passa de tres dies, solament percibeixen el sou relatiu als tres primers.

L'implantació a Tarragona de dita institució, exposa, es cosa del tot facil.

El Centre Industrial fa algun temps se en va preocupar quan tot just tenia jo l'honor de desempenyar la seva secretaria i varem obtindre l'autorització necessaria, del Estat. Les llistes del cens de electors d'obrers i patrons també están ja fetes ascendin a uns 2.000.

Repeteixo que la seva implantació es cosa facil, puig el camí está ja explorat, i es obra que deu haber de portar se a terme a lo menys per lo que te de humanitaria i meritoria, ja que no solament es circumscriu a la localitat, sino que té jurisdicció dintre tot el districte judicial.

Prego per lo tan a l'Alcaldia fassi els treballs necessaris per a reunir una assamblea de obrers i ura altra de patrons, per a que posats d'acòrd parcialment, pugan en altra assamblea general realitzar l'elecció dels que tingan que formar el cos del jurat.

Nosaltres els republicans ajudarem amb totes les nostres forces a implantar-les i donarem així al obrer, que es el que dona més contingent a la població, una arma de defensa que la insuficiencia de la jurisdicció espanyola, no li dona, i ens quedarà el grat recort de haver treballat en pro dels nostres ideals de llibertat i de justicia. (Grans aplaudiments coronen el discurs del jove concejal nacionalista republicà i nostre entranyable amic).

El senyor Prat, diu que procurarà fer-ho i fa present que si aquest no se ha constituït no en té la culpa la Junta de Reformas socials.

El senyor Ventosa, s'associa a lo proposat per el senyor Gilabert i diu que poden contar amb el seu apoi.

El senyor Vallvé, prega es dongui el pesem a la familia del enginyer senyor Martin Prats, mort en cumpliment del seu deure.

El senyor Gilabert dona les gracies als senyors Prat i Ventosa.

El senyor Oliva diu que durant la presidencia del senyor Guasch, varen ésser per l'Ajuntament dirigides dues comunicacions protestant del abandono en que el director de les Escoles Saavedra té les mateixes: una al director de la Escola i altre al de la Normal, i que en vista de que no han sigut ateses se n'envia una al Rector de la Universitat.

El senyor Vallhonrat en fa un relatiu a una subvenció que no ha sigut satisfeta, per deficiencias de trámit.

El senyor Salvador dona compte de haver presentat a la Junta de Obres de Port la proposició del senyor Ras que ha sigut acceptada.

El senyor Rás diu que es més de agrair lo fet per el senyor Salvador en quant que dit concejal, encar que vocal de la dita junta, no es de la comissió.

XACOLATE ORTHÍ-TARRAGONA

PRODUCTE PUR i de PRIMERA CALITAT: El més RIC EN CACAO: Alimet NUTRITIU per excel·lència

El senyor Gilabert parla sobre el assumpte de les aigües i exposa que la comissió no se ha reunit encara amb greu perjudici dels interessos de la població.

El senyor Miró fa un prec relatiu en la qüestió de les subsistències.

El senyor Piñol fa present a l'Alcaldia que'l senyor Loperena no assisteix a les comissions i respecte a la de les subsistències, com qu'és precisament ell el que té que reunir-les, el cas no pot ésser més greu, per lo que declina tota responsabilitat.

El senyor Floresvi es lamenta de la manca de sinceritat per part de l'Alcaldia i exposa que, per complir amb el seu deure denunciant als que han negociat, i continuen fent-ho, amb la salut del poble, es veu avui censurat i posada la seva conducta en tela de judici per é l'que precisament tindria que ésser el primer en amparar-lo.

L'agravi inferit per l'Alcaldia, si és que son certes les paraules pronunciades davant de varis abasteixedors de tocino, referint-se a mi, «ja veieu qui porteu a l'Ajuntament?», no pot atacar-me directament a mi sinó als obrers, que son els que varen elegir-me.

Aquesta arma d'atac, és baixa i rastreja i de molta mala fé i em fa creure amb la certitud de que no es perseguirà per l'Alcaldia altra fi que procesar els 12 regidors de la minoria.

El senyor Prat diu que avans de llençar les acusacions el senyor Floresvi tenia que enterar-se de la certitud de les mateixes puig aquestes son falses.

El senyor Floresvi contesta, que per sort o per desgracia a Tarragona tots ens coneixem, i que les creu certes. Censura el procedir velat de l'Alcaldia i els maneigs d'aquesta amb cert regidor i acaba dient que de no procedir-se amb estricta justicia i amb bona fé, éll te pron arrestos per a convocar al poble i posar al seu devan el verdader responsable.

El senyor Prat califica el procedir del senyor Floresvi de quelcom lleuger i diu que no ha sigut visitat per el senyor Loperena.

El senyor Floresvi ratifica i diu que está en lo cert i que no te confiança amb l'actuació conservadora, que té

fets molt detestables i no en té cap de bó.

Demana, també que's procuri per la Alcaldia el que en la presó s'observin tots els preceptes higiènic necessaris, puix és deplorable l'estat de miseria de la major part de presos.

Sense més, s'aixeca la sessió.

PENSAMENTS

A mon dilecte amic
J. Añicart Inglés

Si l'honor fós cosa que s'hagués de comprar, molts que son grans capitalistes no tindrien ni un centim.

Sovint veiem homes que ocupen llocs preeminents que millor els estaria la argolla de l'esclavatge.

L'ignorancia és mare de totes les ridiculeses.

La calumnia és arma de covarts i de incapacitats; mai de justos i meditatius.

Al món mentres subsisteixi'l diner, hi haurà esclaus.

Les lleis es denen haver de tindre més cura en complir-les qu'en dictar-les.

L'amistat, en la majoria dels cassos, és lletra no acceptada.

Si la mentida surtís a la cara, ningú podria anar pels carrers.

L'esclavitut és sinònim de feblesa.

L'economia és el motor que mou l'engrenatge de la riquesa.

La cultura sense instrucció és més perillosa que l'ignorancia per sí sola.

La vida és un mar que'l que no sab nadar s'ofega.

La poesia és una manera d'exagerar les coses amb paraules molt ben dites.

A una persona, per a ésser eloqüent, no és necessari que enraoni; moltes vegades sols li basta que calli.

El luxe és una pinzellada mal donada en el quadre de la vida.

La guerra és com els pléts, que encara que's guanyi, es pert.

La pobresa és una enfermetat que tot-hom procura no contagiar-se, lliurant-se'n sols els que están de sort.

La popularitat molts l'adquireixen a força de dir bestieses.

L'imbecilitat fa que naixin prostitutes.

Si'ls metges tinguessin responsabilitat, ja podrien plegar molts enterraments.

Si de les religions ne treguessin lo que tenen de dolent, moltes d'elles no es veurien ni amb l'ajuda del microscòpic.

Les il·lusions és una moneda que molts la prenen per bona.

Si la maldat fós un titol acadèmic, quantes persones hi hauria amb la borla de doctor.

R. SEDÓ BORRELL.

Capçanes, Abril 1918.

D'Agricultura

Durant els proxims mesos de Maig i Juny es donarà, dia per altre, als matins, a l'Escola Superior d'Agricultura de l'Excm. Diputació de Barcelona, un curs de Degustació de vins i begudes anàlogues, sota la direcció del professor Dr. En Pere J. Girona.

El programa on es detallen les practiques que es farán i els problemes de tast que es plantejarán en cada lliçó s'enviarán a les persones que ho sollicitin a la Secretaria de la mateixa Escola.

L'objecte del curs és habitar als productors, consumidors i comerciants en vi, a apreciar per mitjà del paladar les filigranes dels diversos vins segons el seu origen, les marques i procediments d'elaboració, procurant, a favor de problemes escalonats, educar el sentit del gust com a element indispensable al perfeccionament i desentrotlo de la producció vinícola, tan im-

SOFRE LIQUID "RADIUM"

Preparat per la Casa C. Haupold a base de polisulfur amb notable estalvi sobre el sofre en pols.

La Escola de Viticultura y Enologia de Reus el recomana per a combatre la malura de les vinyes.

Agent: **Sebastià Miró**, Tamarit, 99. — BARCELONA

Teléfono A. 5.371

portant a Catalunya. Aquets estudis que mai s'han descuidat en les regions dels grans vins francesos, s'implanten per primera vegada en nostra ciutat, organitzats amb la cura i serietat que cal per l'Escola Superior d'Agricultura.

Les practiques s'extendrán, no solament als vins de tanla sino als generosos, secs i dolços, als licors de tota mena i a la determinació de qualitats, defectes i adulteracions dels vins.

Com sigui que'l nombre de places s'ha hagut de limitar a quinze, a l'objecte de que les sessions puguin tenir la necessaria eficacia, s'adverteix a les persones que desitgin formar part del curs, que es serveixin manifestar-ho a la Secretaria de l'Escola, (Urgell, 187, Barcelona), per tot abans del dia 30 del present mes d'Abril. El preu de la matricula per tots els dos mesos i anant hi compresos tota llei de despeses, és el de vint-i-cinc pessetes.

Abril de 1918.

NOVES

En Maslà Mallol.—Ha arribat de Madrid el nostre estimat amic i company en politica, el diputat per Gandesa.

Siga benvingut.

De sport.—El dia primer de Maig va tenir lloc en el Camp de Sport un lliut partit de foot-ball entre'ls equips «Tarragona F. C.» i el quart del «Gimnástico».

Després d'un complet domini de «Tarragona», s'acabà'l partit amb un resultat de 2 goals a 0 a favor del primer. Els goals fóren entrats per Pocrull y Leandro. Un aplauso per a'l refère Gasulla.

¡Hurra al quart del «Gimnástico»!

Presupost aprovat.—Degut a les gestions del diputat per el districte de Gandesa nostre estimat amic En Macià Mallol Bosch, ha sigut aprovat el presupost de gastos per a el replanteig del primer tros de la carretera de la de Gandesa a Flix a la de Escatron a Gandesa, passant per Fatarella i Vialba o sigui el tros de Ascó a Flix.

Nostra mes coral felicitació a tots els pobles a qui tan directament afecta aquesta concessió, aixis com també al amic Mallol que dona, provas, de que desvetlla en defensa dels interessos del districte que representa.

CASA COCA

COMTE DE RIUS, 7 - TARRAGONA

Respalls de tota mena, especialitat en articles de pell i per a viatge, hules per a llits i taules, gutaperxes i linoleums.

«Desde las barricadas»

(Vida política espanyola)

per ALBERTO GHIRALDO

Preu: 3'50 ptas.

«El peregrino curioso»

(Una setmana de revolució a Espanya)

Sensacional follet de 100 pàgines

Preu: 0'35 ptas.

Demandeu-los en totes les llibrerias

y Casa Editorial Monclús

= Tortosa =

CONFITERIA I COLMADO
"LA SARAH BERNHARD"

LLUIS RIOLA

Capses per a bomboneria fina; Servets per a bodes i lonxs.

ESPECIALITAT EN NATILLA (CHANTILLY)

S. Agustí, 19 i August, 2 - Teléfono 195

TARRAGONA

CLÍNICA VETERINARIA
I TALLER DE CONSTRUCCIÓ

POMPEU VALL

NOVA DE S. FRUCTÓS, 3
TARRAGONA

Avans de comprar cap trajo FICSEU-VOS en els APARADORS de la

SASTRERIA

de Francesc Gabriel

TRAJOS A MIDA

des de

40 pessetes

14, Plassa de la Font, 14

LA REUSENSE

Gran Tintoreria

DE

EN INGLÉS MAGRIÑA

Baixada Peixeteria, 21

TARRAGONA

Aquesta casa es la única que executa el verdader RENTAT EN SEC s.bre'ls trajos de senyor y senyora, lo mateix que en boás, guants, mantellines, stors, cortinatjes, tapets, etc., etc.

Tenyit de dol en 24 hores. C.lors a la mostra. Negra especial per a vestits de capella.

Es treuen tota classe de taques per difícils que sigan.

Tots els treballs se serveixen amb la mes exigent PRONTIUT, PERFECCIÓ I ECONOMIA

P. Soret i Ordeix

Advocat: Corredor de Comerç Col·legiat

Apodaca, 6: Tarragona: Telefon 95

Gestió i intervenció d'operacions bancaries: Ordres de borsa

Fàbregas i Recasens

Banquers

Valors :: Cupons :: Borsa :: Ganys :: Giros

Rambla dels Estudis, 4 :: Barcelona

BAR-NIN

LA BATERIA

Antic establiment, el més acreditat, tant per la puresa de ses licors, vins i refrescos, com per la llimpiesa i esmero amb que se serveixen.

Begudes del país i estrangeres: Surtidíssim buffet: Escullit i extens repertori de piano elèctric

Tot instalat a la moderna

JOSEP NIN — RAMBLA SANT JOAN, 39

TELÉFON, 273 — TARRAGONA

Mendez Núñez, 6, enf.
TARRAGONA

Ferreteria de Bernabé Martí

Bateria de cuina — Eines de totes classes
Articles per a magatzems de vins i olis.

Objectes per a regalos

Articles per a Sport

SANT AGUSTÍ, 9 i 11-TARRAGONA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS Ibarra & C.^a (S. en C.) SEVILLA

Tots els dijous sortida fixa per a València, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz, Huelva, Sevilla (admitint càrrega amb coneixement directe per a Ayamonte i Isla Cristina, amb transbord a Cadiz o Huelva, (segons convinga al interessat). Vigo, Vilagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes i San Sebastián. Quincenalment admet càrrega per a Motril. Servei ràpid eventual per al Nord d'Espanya, amb escala als ports de València, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Córdua, Santander i Bilbao, empleiant sols 14 dies en el viatge. Se expedeix condonament directe per a Luarca i San Esteban de Pravia amb transbord al vapor Luarca n.º 3, i per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa Denain & d'Anzin.

VIATGES EXTRAORDINARIS A PALMA DE MALLORCA

Per a la Costa d'Espanya

PRÓXIMES SURTIDES

Per a Cette i Marsella

VAPOR "CABO SAN ANTONIO"
VAPOR "CORONA"

Per a més informes al Consignatari **D. Marian Peres-Reial, 32 - Teléfon, 45 - TARRAGONA**

Ferros per a obres de totes classes: Retxes: Especialitat en treballs d'art.

TALLER DE CERRALLERIA DE **JOSEP GIL SABATÉ**

Báscules, Balances i Romanes.

Reparacions de totes classes.

CARRER PORTELLA, 9 TARRAGONA

GRANS MAGATZEMS

Las Balears

Sabateria: Sombrereria: Camiseria: Corbateria: Gèneros de punt: Especialitat i grans existències en mitjes i mitjons.

ROBA BLANCA PREU FITXO

TELEFON 116

Confiteria i Pasteleria

Francisco Tuset

(Ex-dependent de la casa Palá)

Gros assortit en reposteria: Tortades replenes i Pasta de Brioxis. Especialitat en Pastes seques: Carquinolis i Borregos: Xarops i Horxates.

RAMBLA S. JOAN, 41 TARRAGONA

Impremta: de Llorens i Cabré

Fortuny, núm. 4 Tarragona

TINTORERIA MODERNA de Angel Alcoverro

Unió, 33. Taller: Gasometro, 32 TARRAGONA

SUCURSALS A GANDESA, VILLALBA, BOT I BATEA

L'amo d'aquesta tintoreria té l'ignit de posar en coneixement de la seva nombrosa clientela i del públic en general que ha rebut un immens assortit en colors de la present temporada i en especial els negres de BREMEN. Per a conveïnes visiten aquest establiment.

Es ren en i tenyeixen tota classe de texits de llana, fil i cotó per difícils que sigan.

Es renten i tenyeixen sotanes i manteos en negres especials.

Es renten en sec trajes de senyor i senyora, lo mateix que tota classe de cortinatges, tapets, boás, guants, estors, mantellines, gorres, etc.

Els negres es tenyeixen en colors.

Especialitat en els plaxats sens perjudicar els texits.

Gran rapides en els dols. Se serveixen els encarrecs amb promptitut.

GRAN REBAIXA DE PREUS

No confondre-s: Tintoreria Moderna, Unió, 33 - Tarragona

Hotel Internacional

El rei dels licors estomacals

FABRICANTS: Fills de Joan Vilá Granada

Recentment inaugurat

COMFORT MODERN

COMTE DE RIUS, 17

1 AUGUST, 26

TARRAGONA

Fábrica de Braguers i de Aparatos Ortopedicos (TRENCA TS)

EL BRAGUER ARTICULAR-REGULADOR sistema MONTSERRAT es el més práctic i modèr per a la retensió i curació de les hernies per cróniques i rebelde que sigun.

Grans existències de BRAGUERS DE GOMA per a la radical curació de les hernies de la infancia i tot lo concernent a Cirurgia i Ortopedia.

ESPECIALITAT EN LA CONSTRUCCIÓ DE FALCES VENTRALS

Casa Montserrat

UNION, 34 TARRAGONA

COLMADO CENTRAL

Frederic Miret

Fruites fresques, embutits, fiambres, conserves, vins, xampansys i tota classe de comestibles.

Unió, 28: TARRAGONA

TELEFON 245

Instal·lacions Electricitat i aigua

Lampisteria en general

Timbres - Teléfon Material Eléctric

Antón Montasinos

Apodaca, 27

TELEFON 324

TARRAGONA

STOCK Michelin i Dunlop

Accesoris i peçes per a Bicycletes, Motocicletes i Automovils

Olis lubricants, betzines i bujies - Vulcanització i venda de neumáticos i càmares per a tota classe de Autos

Despatx i Exposició: Maslen i C.

Unió, 32 :: Teléfon 259

Garage

TARRAGONA

Casa Literas

Recomana al públic sos acreditats Cafés

Torrefacció diària

Gran assortit de articles del ram de ultramarins

Garantia absoluta amb la qualitat dels seus gèneros.

Servei a domicili

MAJOR, 3 TELEFON 241

TARRAGONA

Societat de socors mutuels

TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort

Inscripta en el Govern civil i en la Comisaría general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: DR. RABADA

Per a més informes dirigir-se al domicili social: Rambla S. Joan, 90, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7 TARRAGONA

Menjadors del Jardí de Francisco López

AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16 TARRAGONA

Se serveixen cuberts des de 150 pessetes en endevant i a la carta.

Hospedatges per temporada a preus convencionals.

Habitacions amb llum eléctrica

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries. Cirurgia operatoria, parts electroterapia i anàlisis micro-química d'orina. productes patològics. Sero-Reacció de Wassermann - Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADA

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Melge de les Cases de Socors de Barcelona.

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7 - Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. Per als pobres, franca dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 90, entressol. - TARRAGONA

MOSTELLE (RAIMOST)

Suc de raims sense alcohol

The Grape, Juice G. L.

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic

Un excelen refresc

El millor aliment en les malalties i convalescencia

Se ven per tot arreu.

Sastreria Novitat

Lluís Montserrat

PORTALET, 1 PLASSA DE LA FONT, 51 TARRAGONA

Petit Versailles Bar de Moda

Refrescos-Café-Licors-Dolços

Explendit servei de Restaurant:

Piano eléctric - Overt dia i nit

Rambla S. Joan, n.º 49

Telefon, 242

Tarragona

Per a bons EMBUTITS

de totes menes a la TOCINERIA

de Antoni Ventura

Unió, 11 Tarragona

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

DE Joan M. Piñol

Unió, 1 - TARRAGONA - Telefon 181

Gran assortit de llibres ratllats de totes menes i tamanyos; Escribanes: Plums Stilogràfiques: Pesa-cartes: Copiadors; etc

Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat

Postals de totes menes i albums per a les mateixes

PREUS SUMAMENT BARATOS

Unió, 1 - Tarragona